

عنوان مقاله:

تربیت سیاسی درسیره امام رضا(ع)؛ الگویی برای بصیرت افزایی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 10، شماره 38 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

سمیه حمیدی - دانشیار گروه علوم سیاسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

احسان مزدخواه - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

تربیت سیاسی ازجمله مفاهیمی است که در شکل دهی چهارچوب های حکومت اسلامی و مشخص سازی نوع کنش جامعه و بصیرت افزایی اسلامی نقش اساسی دارد. تربیت سیاسی فرایندی است که از امور غیرسیاسی آغاز می شود و بعد از آن به حوزه های بسیط تری سوق پیدا می کند. در اندیشه اسلامی و الگوی های رفتاری ائمه اطهار(ع) تربیت سیاسی اجتماعی انسان و جامعه همواره از اهمیت والایی برخوردار بوده است. امامان معصوم از طریق تربیت اجتماعی و سیاسی همواره به تبیین معارف دینی در حوزه های فردی و حکومتی پرداخته و به تربیت انسان های تراز فرهنگ و هویت اسلامی اقدام کرده اند. در اندیشه سیاسی امام رضا(ع) اساسا مفهوم تربیت سیاسی در ارتباط با توانمند سازی جامعه مسلمین به منظور آگاه سازی و ارتقای سطح بینش آنان برای فهم روند های موجود است. سوال اصلی پژوهش این است که تربیت سیاسی در اندیشه و الگوی رفتاری امام رضا(ع) چگونه است؟ بر اساس یافته های پژوهش در الگوی رفتاری امام رضا(ع) تربیت سیاسی اساسا به معنای خود آگاهی اجتماعی و برقراری انسجام سیاسی اجتماعی و دارای مولفه ها و ویژگی های خاص خود است، به طوری که حق مداری، عدالت، آزادی بیان، تکریم و احترام، مخاطب شناسی و آگاهی به زمانه از مهم ترین ویژگی های تربیت سیاسی در اندیشه و الگوی رفتاری ایشان است. بر این مبنا روش پژوهش به صورت توصیفی تحلیلی است که با بهره گیری از روایات و سیره رضوی به تبیین تربیت سیاسی در اندیشه و الگوی رفتاری امام رضا(ع) می پردازد.

کلمات کلیدی:

امام رضا(ع)، تربیت، سیاست، تربیت سیاسی، اندیشه سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594470>

